

Efter Forslag af Finansministeren indsattes i Lovens § 2 Bestemmelsen om at Kreditten af Nationalbanken kun maa benyttes med Samtykke fra Finansministeren og Valutaudvalget, medens dette efter Regeringens og Folketingets Forslag ikke krævedes.

Med Hensyn til de i Folketingets Forslag optagne to Udvalg, Valutaraadet og i visse Tilfælde et Rigsdagsudvalg, foreslog de Konservative at udstemme den i Folketinget indsatte Paragraf om Rigsdagsudvalget og stillede ikke noget selvstændigt Forslag om Valutaraadet, hvorimod Flertallet, de 3 andre Partier (men formentlig med Tilslutning af de Konservative, eftersom Forslaget vedtoges enstemmigt), stillede Forslag om at stryge Rigsdagsudvalget og at sammensætte Valutaudvalget saaledes, som foran er angivet i Lovens § 4, altsaa et af Rigsdagen valgt Udvalg, om hvilket Flertallet i Betænkningen udtalte, at „Udvalget er af den Formening, at et saadant Rigsdagsudvalg vil kunne være til Støtte for Regeringen med Hensyn til de Foranstaltninger, der anses for ønskelige, ligesom man ogsaa gaar ud fra, at saavel Regeringen som det foreslaaede Rigsdagsudvalg gennem Forhandlinger med Repræsentanter for Erhvervene vil holde sig underrettet om Erhvervenes Ønsker.“

Om den ekstraordinære Valutaydelse udtaltes i Betænkningen:

„Tilvejebringelse af et Beløb paa 40 Mill. Kr. til Tilbagebetaling af Statens Gæld til Nationalbanken har været Genstand for en meget indgaaende Drøftelse, og det har været nødvendigt herunder at paakalde alle Partiers Villie til Samvirken. Resultatet heraf er blevet, at det af Flertallet foreslaas, at Beløbet skaffes til Veje ved en ekstraordinær Beskatning i 2 Aar med 20 Mill. Kr. om Aaret, saaledes at Halvdelen af Beløbet tilvejebringes ved en Beskatning af en Række nærmere angivne Luksusvarer og Halvdelen ved en Afgift af alle skattepligtige Indkomster til Staten, medens Formueskatten er undtaget.“

Flertallet foreslog derefter Regeringens og Folketingets Affattelse af Bestemmelserne om Valutaydelsen ændret saaledes, som Lovens § 5 viser; Forslaget herom vedtoges med 52 St. mod 12.

De Konservative indledede deres Omtale af dette Spørgsmaal med en almindelig Udtalelse om Sagen. Partiets Udtalelse lød saaledes:

„Et *Mindretal* (Piper og Schovelin) formaar ikke at se, at der ved den foreslaaede Ordningens Gennemførelse skabes betryggende Garantier for en varig Bedring af Landets Pengevæsen, og da en saadan paa et Tidspunkt, hvor den er tilveje-